R 104/M

Moniuszko Stanisław

Pieśń Nai, tekst Józef Korzeniowski z dramatu „Cyganie". Głos, fortepian

Partytura [brak zakończenia]

Kopia Aleksandra Jędrzejewskiego z naniesieniami kompozytora, [ok. 1869].

R 349
4897
TOWARZYSTWO Muzyczne
SEKCJA
IMIENIA
S. MONIUSZKI

1844

1. 3
16.

104

Tiesń Nai

St. Moniuszki

107 i)

Poprawki czerwonym atramentem w autografie

Mod^to. e molto Simplice.

ad libit.

Sliczny szczygiełku!

Piano

ptaszku maleńki. mówi pytają mto da cy ganka,

C 766 IV.

16

[Kopia Aleksandra Jędrzejewskiego, ok. 1869]

R 349

TOWARZYSTWO MUZYCZNE SEKCJA IMIENIA S. MONIUSZKI

104

1844

1. 3

Tiesń Nai

St. Moniuszki

107 i)

Poprawki czerwonym atramentem w autografie

Mod^to. e molto Simplice.

ad libit.

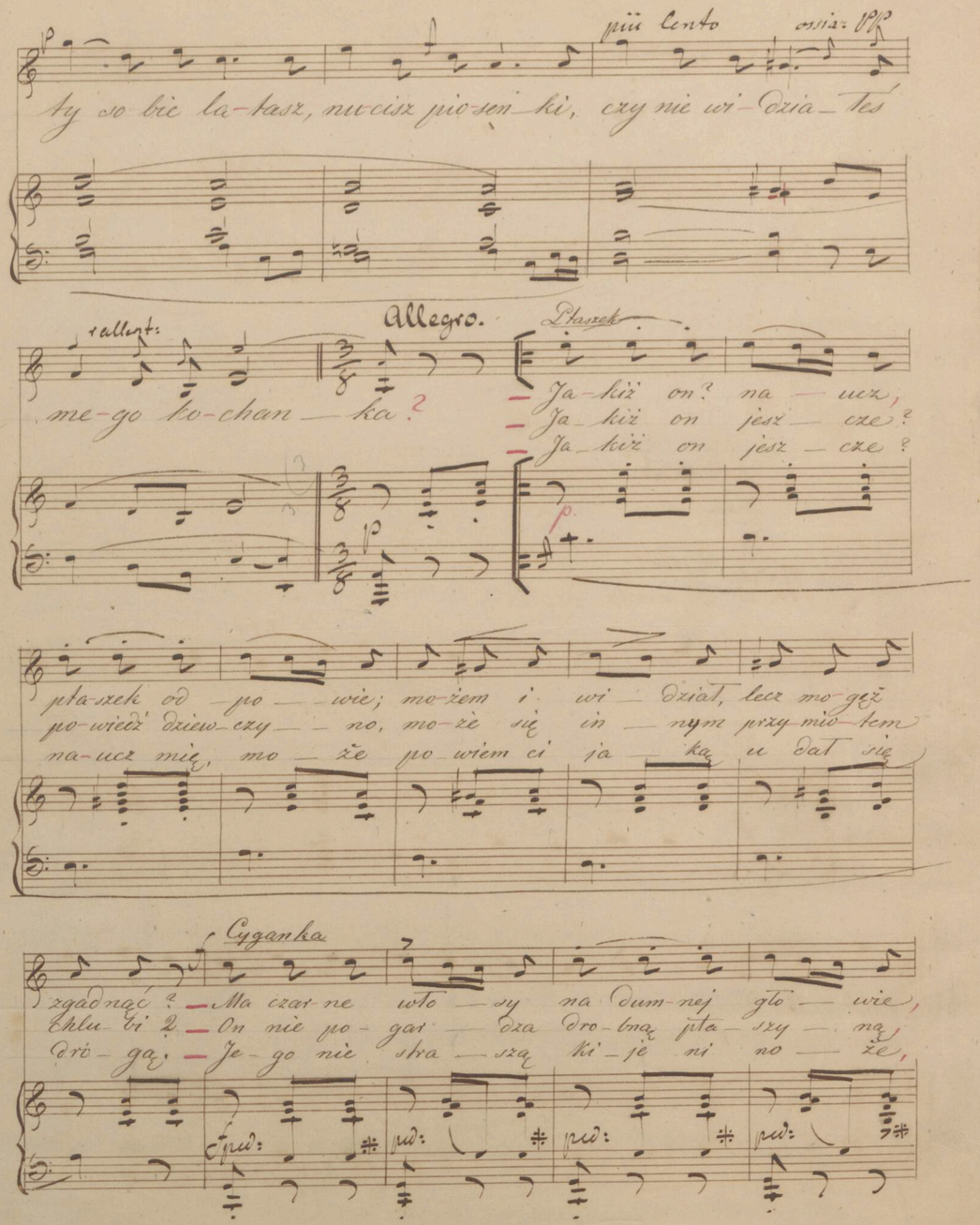
Sliczny szczygiełku

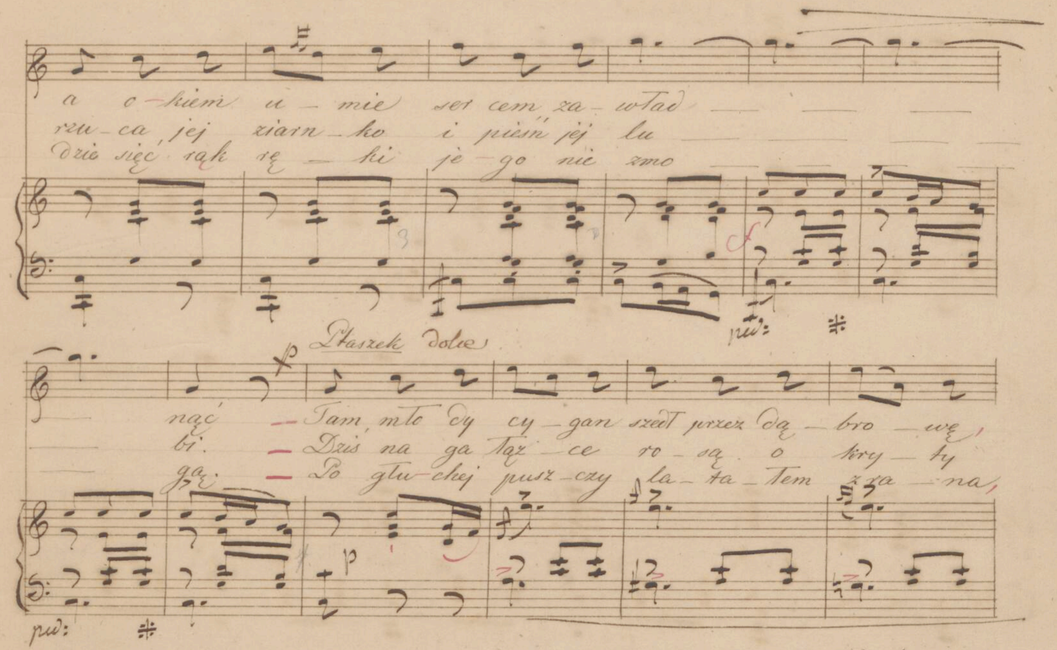
Piano

maleńki. mówi pytając mto-da cy ganka,

C 766 IV.

[Kopia Aleksandra Jędrzejewskiego, ok. 1869]

più lento
ossia: p/p
ty so-bie ła-tasz, nuccisz pio-seń-ki, czy nie uci-dzia-tes
rallent:
Allegro.
Ptaszek
me-go to-chan-ka?
Ja-kiż on? na-uczy,
Ja-kiż on jesz-cze?
Ja-kiż on jesz-cze?
pta-szek od-po-wie; mo-żem i wi-dziat, lecz mo-gęż
po-wieździew-czy-no, mo-że się in-nym przy-mio-tem
na-ucz mię, mo-że po-wiem ci ja-ką u dat się
Cyganka
zgadnąć? — Ma czar-ne wło-sy na dum-nej gło-wie,
chlu-bi? — On nie po-gar-dza dro-gą pta-szy-ną,
dró-gą? — Je-go nie stra-szą ki-jé ni no-że,
pród:
pród:
pród:
pród:

a o-kiem u-mie ser cem za-wtad
rzu-ca jej ziarn-ko i pusm jéj lu
Dzis sięć rąk rę-ki je-go nie zmo
pusz:
Ptaszek dolce
nać — Tam, mto czy cy-gan szedł przez dą-bro-wę,
bi. — Dziś na ga-łąz-ce ro-są o-kry-ty
gaj. — Po głu-chej pusz-czy ła-ta-Tem zza-na,
pród:
più lento.
a-le oo zie-mi miał wzrok schy-lo-ny,
sia-dłem spie-wa-jąc pusm zca-łej si-ły,
aż ity-szę w krza-kach płacz i jęk sro-gi.
czar ne miał
pod drze wem
Tam kil ku
ossia:
tempo 1.o
Cyganka.
wto-sy lecz spu-ścił zło-wę, To nie
cy gan spat jak za-bi-ty, To nie
chło-pow bi-to cy-ga-na. To nie
pród:
pród:

Dimin

ten, nie ten ptasz-ku mój, ptasz-ku pięsz—
ten, nie ten ptasz-ku mój, ptasz-ku mój,
ten, nie ten ptasz-ku mój, ptasz-ku mój,

ped: ped: ped: ped:

f

czo-ny! to nie ten, nie
mi-ły! to nie ten nie
oro-gi! to nie ten nie

f ped: ped: ped: ped:

ra-len-tan-do a tempo.

ten ptasz-ku pięsz czo-ny!
ten ptasz-ku mój mi-ły!
ten ptaszek-ku mój dro-gi!

colla parte a tempo.

allurdando.

pp glijando m.g.

Più lento. Ptaszek ped:

To już ja nie-wiem, rze-cze pta-szy-na, po ja kich

più lento.

ralent:

Allegro piuttosto. scherzando.
Cyganka

ścież-kach mi-ły twój bie-ży. — Patrz że no ptasz-ku,

ralent

Scherzando.

rze-cze dziew czy-na śmie-jąc się, kto-to u nóg mych

ri-te-

8 6

Più largo appassionato.

nu — — to

le — — ży? Nie ta kież wto — ty ja — kem mó — wi — ta,

più largo.

nu — to.

pod. pod. pod.

tempo 1.mo

nie ta — kież o — ko i czuj — ność u — 'cha? nie ta — każ

più largo.

tempo 1.mo

cres — — — cen — — — do.

f più largo.

ac — — ce — — le — —

wrę — ku i wpier — siach si — ta, nie tak — że pa — trzy

di — — — — — mi — — — —

ran — — — do

tempo 1.mo

i piosn — ki stu — — — — — — — — —

nu — en — — do

p

104/M